

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 683
פרשת תולדות תשפ"א

ר"ח	אמ"ת	כניסת שבוע	הדלקת נרות
17:54	17:16	16:02	ירושלים
17:54	17:17	16:17	תל-אביב
17:50	17:15	16:08	חיפה
18:50	17:18	16:23	באר שבע

דבר ראש הישיבה

תיקון החיצוניות

למה יעקב הכין נזיד • כולנו יודעים, כי אברהם אבינו מת אז • ומי עוד מת באותו היום • ולמה דוקא באותו יום • וגם: איזה משכיל מת על קידוש השם

עשו כמו שבארנו, ולכן נקברו שניהם ביום אחד, כמו שכתוב (סוטה יג.) שרבה אמרה "למה אשכל גם שניכם יום אחד", והכוונה שנתנבאה שימותו באותו יום יעקב ועשו, כי באותו יום שיעקב נקבר במערת המכפלה הגיע חושים בן דן וכתר את ראשו של עשו.

לכל יהודי יש משהו כנגדו, כל יהודי צריך לעשות את הפעולות שלו בעולם וכנגדו בקליפה יש משהו שמפריע, וכאשר מסתיימת עבודתו גם לה הוא שכנגדו בקליפה אין חיות יותר. כל יהודי הוא יקר מאוד, וגם אם נראה שאיננו שייך לקדושה הרי בתוך נשמתו בוער ניצוץ קדוש. וכן כתוב בפרשתנו (כז) "וירח את ריח בגדיו", וחז"ל דרשו (סנהדרין לז.) "בר"ר סה (כב): אל תקרי "בגדיו" אלא "בוגדיו", הבוגדים, כמו יוסף משיתא, ויקום איש צרורות, שגם הם שהיו רשעים בסוף מתו על קידוש ה'.

הצאצאים הקדושים של עשו

וכן מובא בספרים הקדושים שעשו זה ראשי תיבות ע'קיבא ש'מעיה ו'אבטליון, שהם הצדיקים הגדולים שהיו בני גרים (ברכות כז): ובפ"י רנ"ג, גיטין (ז:), דהיינו שאבותיהם היו מבני עשו ומהם יצאו בנים גדולי הדור. יצחק אבינו רצה לברך את עשו, כי הוא ראה את הטוב שעתיד לצאת מעשו, את ר' עקיבא, את שמעיה ואבטליון, כי יצחק היה עוור, הוא לא ראה כלל את העולם הזה ולא היה שייך לעולם הזה כלל, הוא רק ראה את הנקודות הטובות, שעתיד לצאת ממנו ר' עקיבא שמשא אמר לה' עליו שראויה תורה שתינתן על ידו (מנחות כט:).

ולכן עשו אמר ליצחק "כיצד מעשרין את התבן", ובזה הוא רמז שעתיד לצאת ממנו צדיק גדול כר' עקיבא שלא היה לו אפילו תבן לישון עליו כמובא בגמרא (נדרים נ.).

יצחק הלך עם הדרך של הנקודות הטובות ולדון לכך זכות, אבל רבקה חששה שיצחק יתן לעשו כח לברך אחרים, חז סכנה גדולה, שאם עשו יברך את מי שבחפצו - הרי יברך את כל הרשעים רח"ל.

שניכם יום אחד

נאמר בגמרא (ב"ב טז): שבאותו היום של מכירת הבכורה עבר עשו חמישה עבירות ואחת העבירות הייתה שרצח את נמרוד. נמצא שבאותו יום שמת אברהם מת גם נמרוד, כי הרי יעקב הכין נזיד עדישים על מותו של אברהם זקינו. ומבואר בספרים הקדושים שלא לחינם אירעו שני הדברים ביום אחד, כי לכל צדיק יש רשע המנגד אליו ופועל כנגדו כל הזמן, כמו שבלעם היה כנגד משה כמרומז במדרש (במדב"ד י"ד כ), ואצל אברהם אבינו זה היה נמרוד. ולכן ביום שמת אברהם אין לנמרוד מה לעשות בעולם והוא מת. וכן יעקב כנגד

הבוגדים שנרצחו על קידוש ה'

כתוב על יוסף משיתא שהגויים ביקשו ממנו להוציא את המנורה מבית המקדש, ומכיוון שהיה פוקר הסכים. ואז ביקשו ממנו שיוצא עוד כלי מן הקודש, והשיב בשלילה, ואף על פי שאמרו לו שאם לא יוציא עוד דבר מבית המקדש הם יהרגו אותו, הוא נטרצה למות על קידוש ה', והרגו אותו וחתכו אותו לחתיכות, ורואים מכך עד כמה גדולה מעלתם גם של אלו שנקראים בוגדים. זהה הפירוש "וריח את ריח בגדיו".

אם אתה שאתה עובר על רצון ה' כך מקבל טובות והנאות, כל שכן למי שעושה את רצון ה'

וכמו כן כתוב על יקום איש צרורות שרכב על סוס לבן שנתנו לו הרומאים לאחר שהתפקד, ואמר ליוסי בן יועזר דודו "ה' איתי, תראה איזה סוס אביר יש ליו". אמר לו דודו "יש לי הנאות יותר גדולות מכך בעולם הבא, כי אם אתה שאתה עובר על רצון ה' כך מקבל טובות והנאות, כל שכן למי שעושה את רצון ה'". לאחר זמן ראה יקום איש צרורות שטעה והבין את האמת, וקיבל על עצמו ארבע מיתות בית דין, ומת על קידוש ה'.

היה יהודי אחד בתקופת השואה, שאמר לנאצים שבאו להרוגו "אנחנו משכילים כבר חמש דורות, אין לי שום קשר ליהדות!". אמרו לו הנאצים: "אם כן תביא ספר תורה ותבזה אותו בצורה מחפירה". ולמרות שבכך היו חיייו תלויים הוא לא הסכים לעשות זאת ומת על קידוש ה'.

יהי רצון שנזכה לתיקון החיצוניות ולגאולה במהרה.

להזמנות:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש
של הרב ח' שמואל
שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב

נער מחונך למצוות או ילד מפונק (מאמר שני)

מסעדה ללא אוכל

לדוגמה: הורים שיחזיקו את תינוקם על הידיים כל הזמן ואף פעם לא יניחו אותו על הרצפה, גם אחרי חודש וחודשיים וחצי שנה, יומם ולילה... ילד זה אף פעם לא ידע ללכת, כי יש לתת לילד להתמודד לבד, לחזול על הרצפה, ואחר כך לעמוד ולנסות ללכת, ולא נורא שמדי פעם הוא יפול. וכך הוא בכל ענייני החיים, צריכים וחיבים לתת לילד לנסות להתמודד, להתאמן ולטרוח.

אך אסור לשכוח שכל השורות החרפיות שקראתם הם רק לזיכרון. אסור לחיות עם ההרגשה הזו יומם ולילה... כשאנו ניגשים בפועל לילד עליו בעיקר לתת חום, מאור פנים, תשומת לב, התייחסות, הערכה ומילה טובה. מה שווה אם אדם הבונה מסעדה ישקיע את מיטב כספו בכיסאות ושולחנות מפוארים, בנברשות יפות ובשטיחים מרהיבים, אבל לא יתן אוכל. מה שווה מסעדה כזו?

כן הדבר בביתנו ובחיידי; על אף שהילד יקבל כל המלבושים והמאכלים המשובחים, אבל אם לא יתנו לו התייחסות כל זה לא שווה מאומה. הדברים נאמרים גם לגבי ילד שובב. מסופר שפעם נשאל הגאון בעל "חזון איש" כיצד לנהוג עם ילד שובב שאינו רוצה ללמוד; האם לחנוכו בדרך תקיפות וקפדנות או שמא יש לנהוג עימו בטובות. השיב "חזון איש" זצ"ל: לילד דרוש אדם שיקרבו, ושהילד ירגיש יחוש וידע שיש לו ידיד הדורש טובתו, ואדם זה ישפיע עליו ממילא להיטיב דרכיו.

התמודדות עם המפונק

בראש ובראשונה על הילד להיות מודע שיש לפניו בעיה, כי ללא הכרת הבעיה אין סיכוי לפתרון.

ובכן: עלינו לגלות אהבה כלפיו, ולהסתיר בתוכנו פנימה את הכעס גם אם הוא קיים, ודרך זה הוא סיכוינו היחיד להצליח בחינוכו ובהדרכתו אל דרך הישר, דרך התורה, בשביל הזהב.

השלב העיקרי - הסברה. לשוחח עמו בנחת, ולהסביר לו שכדאי ושווה להתאמן, להרבות בגנות המפונק לפי מאמרי חז"ל, וסיפורים ועובדות מהשטח מהחיים, ויחד עם זה לספק מה שמוותר מתוך פירגון ונדיבות, כדי שהילד יראה שאוהבים אותו והאיסורים לא נובעים מתוך התנכלות אליו... בסופו של דבר הילד יעריך בליבו את הוריו שכל כך שומרים עליו ויודה להם בתוככי הלב על שהוא כה חשוב להם והם מציבים לו גבולות ברורים, כשבכך יש לו על מי להשען ברוגע ובשמחה ובצלילות הדעת, ועוד חזון למועד באחד הגליונות הבאים להאריך ולהרחיב בנושא חשוב זה.

ב שבוע שעבר הבטחנו לחדד את ההבדל בין פינוק לאהבה. ובכן: ההבדל המרכזי הוא שבגישת האהבה ההורה הוא היזום והנותן והילד הוא המקבל, ואסביר:

אהבה היא כשההורים החליטו לקנות מתנה לילד ולכן הם קונים לו. פינוק הוא כשהילד הוא הדורש בתקיפות מההורה, וההורה שמתעצל להתמודד מעדיף למלא את בקשתו של הילד מאשר להתאמן ולהשקיע כוחות נפש. ההורה מחפש לכבות את השריפה ומפחד לטפל בבעיה. במצב כזה מתהפכים הסדרים, והילד הוא עומד מול ההורה והוא משפיע על המהלכים והחלטות שההורה יצטרך לבצע, וההורה יזכה להיות המקבל...

רחמניות - בישלו

הבעיה המרכזית היא, שבאופן אוטומטי כל אחד אומר לעצמו בליבו "אצלי זה לא יקרה, הן שלי מחונך". אבל במגילת איכה (ד י) נאמר "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן"; על ידי שהן רחמניות הן כביכול בישלו את בשר ילדיהן, כי הן נמנעו מלהניח לילדן היקר להתבשל ולהתחשל על ידי התמודדות עם קשיים, ובכך נופלים הילדים כפרי בשל ישר לתוך רשתו של היצר הרע. והלא כבר יסוד לנו חז"ל "כל אהבה שאין עימה תוכחה אינה אהבה".

נפשו של הילד היא הנפגעת ביותר מן הפינוק, כי יצר לב האדם רע מנעוריו והוא זקוק לרסן אותו כדי שיוכל לשלוט בעצמו, כי נפש חסרת יציבות וגבולות היא נפש חולה. בן אנוש זקוק שיארגנו לו את חייו ויבנו לו עולם מסודר וברור שבו יש אסור - ומותר, רצוי - ומצוי, כן - ולא, היום - ומחר, מוקדם - ומאוחר.

צאצאים חולי נפש

המעין ולומד בספרי ההיסטוריה הכללית יגלה דבר מוזעזע: במשפחות המלוכה היו מספר מופרז של צאצאים מופרעים וחולי נפש, הרבה יותר משיעורם באוכלוסייה הכללית. וההיגיון יעיד על כך, כי העולם המפונק שבו הילד קובע רצונו מוליך אותו לחוסר יציבות ולבעיות נפשיות של ממש. ילדים אלו סבלו תמיד ובכל מקום מהתפרצויות מופרעות שליוו אותם במשך ימי חייהם.

כדאי גם להוסיף ולעייין בגמרא (פסחים דף קיג) האומרת ששלושה חיהים אינם חיים ואחד מהם הוא "איני הדעת" [=מפונקים]. מדוע אם כן נגרמו לבנינו החביבים מלכתחילה לקשיים הללו? החכם עיניו בראשו וירגיל את בנו מקטנותו שלא כל מה שהלב חושק מקבלים.

הצטרפו כעת ותקבלו חיים טובים יותר מתאים לכל בני המשפחה

מיוחד למצטרפים כעת:

מסלול 1 | מסלול 2 | מסלול 3
 חודש ראשון | 3 חודשים ראשונים | 28 חודש ראשון
 1-1 ₪ בלבד! | 1-990 ₪ בלבד! | 28 ₪ לחודש בלבד!

02-623-1218

ניצוצות

הופיע! גליון חודש חשוון

וסדרה

אסביר לך הכל, אבל קודם:

כמובן שלא חכם לנצל את זה לצד השני, להיות פתי מאמין לכל דבר, אבל דבר שאתה יודע שהוא אמיתי - תאמין בו בלי להבין! בילדותי, כשאבי היה מבקש משהו ואני החילתי להתווכח ולהסביר שלא צריך לעשות בצורה הזו, היה אבי מפטיר: אסביר לך הכל, אבל קודם אני רוצה שתעשה בלי להבין, רק כי אבא אמר.

וסך הכל, הרי גם אם ננסה באמת להבין ככל האפשר, הרי מי כמונו יודע כמה השכל שלנו מוגבל וקטן, וכמה שנבין זה יהיה חלקיק מהאמת. אבל אם נעשה בתמימות, בלי להבין ובלי לנסות להתחכם, הרי אז ה' יתן לנו במתנה השגות כאלו שאי אפשר להבין בשכל אנושי. אז סך הכל יוצא שנהיה הרבה יותר חכמים אם לא ננסה להתחכם...

איך כתוב? "ואירשתיך לי באמונה - וידעת את ה'"; ברגע שאתה מאמין באמת - השם מפרגן לך ושוֹפֵך לך ידיעה והבנה באלוקות, מה שאין אפשרות בכלל שתשיג בכוחות עצמך.

וככה גם אנחנו מתחילים את הבוקר: אנחנו רוצים להמשיך על עצמנו מוחין דקדושה, אנחנו מניחים תפילין על הראש, אבל אנחנו משחירים אותן בדווקא, "עובדים בשחור". אתה יודע למה? כדי לרמז לנו שאם אנחנו רוצים מוחין - אז רק אם אנחנו לא מבינים כלום. "שחורה אני - ונאוה".

האמת, שהשכן מהאוטובוס לא היה הראשון שניסה לומר כך. גם לפלישתים היה מאוד דחוף לסתום את הבראות שחפר אברהם. אברהם חפר עמוק עד שמצא את האמונה, ולפלישתים זה מאוד כאב. למה אתה מפין כל כך הרבה מים בעולם? למה אתה מפין אמונה?

אבל יצחק לא ויתר. הוא ידע שזה אחד היסודות הגדולים אותם בנה אברהם אבינו - להשליך את השכל ולהתעסק באמונה, ולכן חפר שוב את כל הבראות. חייבים שוב לגלות את האמונה.

(ליקוטי הלכות בכור בה"ט" ג אותיות ב, ז)

ה שבו ישב לידי משהו באוטובוס, ואני יושב וכותב מאמר לעלון, הוא, כנראה ישראלי צבר, דחף את האף ושאל מה אני כותב, ואני קפצתי על ההזדמנות להפיץ את תורת ברסלב ואמרתי לו בגאווה שאני כותב מאמר ב'נחלי נצח'. "מה, לא שמעת על משה וייסמן?"...

נעלבתי קשות שלא רק שהוא לא שמע, אלא התחיל לפמפם לי על ברסלב שלא היו באומן השנה ושהם משוגעים שהם נוסעים לבלארוס שבועות שלמים כדי להיות בחו"ל בראש השנה...

התרגזתי: "אני לא מבין: לא שמעת שרבי נחמן אמר לבא לאומן? מה אתה רוצה מחסידים נאמנים ששומעים בקול רבם?!". אך הוא בשלו: "תגיד לי כמה מתוכם מבינים בשביל מה נוסעים. לפחות חציים נוסעים בלי להבין מה הם עושים באומן! אז תורידו פרופיל, תשארו, תלמדו, תבינו, ואז תתחילו למסור נפש. זה לא הולך ככה שאתה עושה שמיניות באויר על מה שאינך מבין בכלל!"

הצצתי בפרצופו, לראות אם הוא שואל באמת או סתם מנסה להתריס, והתאכזבתי לגלות שהאפשרות השניה היא הנכונה. אמרתי לו שאני יכול לתת לו טלפון של חבר שיסביר לו הכל, והוא כמובן לא טרח להוציא את הפלאפון לרשום את המספר...

כמה המילים האלו רחוקות מדרכה של ברסלב! הלא את זה רבינו הק' חוזר כל כך הרבה פעמים, שעלינו לעשות בפשיטות ובתמימות, לא להגיע כמו "מוישה גרויס" לעשיית הדברים שבקדושה; "בהמות הייתי עמך!"

הרי מה זה הלשון "אמונה"? אם אתה מבין - אתה הרי לא יכול להאמין, כי אתה מבין. אמונה שייכת רק במקום שאין לי הבנה למה זה ככה, אבל אני מאמין שזה ככה!

לצעירי הצאן

אל תראוני שאני שחרחרת

כל יהודי הוא יקר מאוד, וגם אם נראה שאיננו שייך לקדשה הרי בתוך נשמתו בוער ניצוץ קדוש, וכן כתוב בפ' שנתנו "וירח את ריח בגדיו", וחז"ל דרשו אל תקרי "בגדיו" אלא "בגדיו". היה יהודי אחד בתקופת השואה, שאמר לנאצים שבאו להרגו "אנחנו משכילים כבר חמש דורות, אין לי שום קשר ליהדות!". אמרו לו הנאצים...

מתוך מאמר ראש הישיבה

שתי נפשות ומשחית אחד

389 שנים לפטירת המהרש"א, שב"ק ה' כסליו תשפ"א - שצ"ב

בעמל התורה, אך למרבה הפלא המהרש"א לא התייחס כלל אל הרב הגדול.

תתפלאו, אבל עדיין הרב דן את המהרש"א לזכות: כנראה המהרש"א משקיע כל כך בלימוד התורה בצורה שאינו מסוגל לעצור אפילו לשנייה קלה של היסח הדעת.

בעוד הרב מהרהר ומהפך במחשבתו ונעשה מרכבה להיכל הזכות, נכנס בחור יפה עיניים לבית המדרש, והמהרש"א קם לקראתו בחרדה ובכבוד, נוטלו בזרועו ומשוחח עמו בחביבות שעה ארוכה...

הרב לא יכל להירגע. כל לימודי הזכות פרחו ונעלמו כאבק קמח ברוח חורפית. הנה, ההתמדה הנעלית נעלמת כשמדובר בחבור עלום שם, בעוד שהוא, הרב, לא זכה אפילו למבט של התייחסות!

קם הרב בזעף והחל לגעור במהרש"א נמרצות, כיאה וכיאות ליהודי המבזה את כבוד התורה של הרב בצורה

מחפירה כל כך, אך המהרש"א ניסה להרגיעו: 'דעו לכם, אכן אני משתדל שלא להפסיק לךבר מפאת חיוב לימוד התורה, אך הבחור הזה משהו אחר לגמרי! וכסימן - דעו כי הבחור ימות בעוד שעתים בדיוק.'

הרב שמע, השתומם, והחליט לבדוק. בשעתיים הבאות הוא שוחח עם הבחור ארוכות וקצרות והשיגח שלא יזקק בכל דבר שהוא, אך במלאות השעתיים עבר שם צייד ציפורים, שכנראה נרדם מעט בשיעורו הצייד ובמקום לצלוף לעבר הציפור היטה את הרובה והקליע נכנס היישר אל ליבו של הבחור שהתמוטט ומת במקום.

הרב חזר לבית המדרש נרעש ונפחד, אך המהרש"א קידמו בפנים עגומות וקודרות: 'מה עשית?! בגללך ימות אדם נוסף! עוד כמה דקות יביאוהו לרחוב העיר, ואתה אשם במיתתו!'

הרב נבהל, ואכן לאחר כמה דקות הובא לרחוב היהודים אדם שנהרג מחוץ לעיר.

הרב, כולו נרעש ונפחד מהמאורעות הרבים שרצים מול עיניו, ישב בסמוך למהרש"א שפוף והמהרש"א הסביר לו את רצף המעשים: 'הבחור שנכנס לבית המדרש היה גילגולו של אחאב מלך ישראל. לכן נחרדתי לכבדו ולהדרו כראוי למלך, ולכן גם היה חייב להירצח כשם שאחאב נהרג במלחמה.'

'מחוז לעיר היה משחית שניתן לו תפקיד, להרוג את הבחור, אך מכיון שעיכת אותו בעיר הוצרכו משמים לתת למשחית אדם אחר להורגו, הוא זה שהובא זה עתה לעיר, ואת הבחור הרג הצייד המסכן.'

'אך בסופו של דבר נהרג בגללך אדם מישראל!' סיים המהרש"א בקול שבור.

הרב נפל לרגלי המהרש"א וביקש תיקון לנפשו, והמהרש"א ברוח קודשו ציהו לעזוב את כסא הרבנות ולהיעשות לבעל עגלה, ובגלות זו תתנקה ותזדכך נפשו מהחטא החמור.

(מקור: פעולת הצידיק)

רבינו הקדוש נכנס שוב לבקר את בתו הצדקת אדל, והיא שכבה על המיטה כשפניה חירות כבר-מינן. רבינו הננמ"ח לא ידע את נפשו מצער, הוא פתח - בפעם המי יודע כמה - בתפילה לבורא רפואות שישלח מזור לבתו הסובלת, ומרוב צער נרדם.

בחלומו מגיע אליו סבו הזקן הבעל שם טוב הקדוש, ובפנים רחימאיות שואל את נינו לפשר הצער הגדול ששרוי בליבו. 'וכי איך לא אצטער' משיב רבינו בכאב, 'ובתי שוכבת בחוליה כשסכנה נשקפת לחייה?'

הבעל שם טוב נשען על מקלו ופותח בדברים נשגבים: 'מגדיל ישועות מלכו', ה' מגדיל את הישועות של המלך, הלא הוא הצדיק כאמר חז"ל (עי' גיטין סב.) 'מאן מלכי רבנן', 'ועושה חסד למשיחו', יש לקרוא 'למשיחו' בשי"ן שמאלית, דהיינו למי שמספר ומשוחח ממעשי הצדיקים, 'לדוד ולזרעו עד עולם', היינו אתה ומשפחתך שאתם מזרע דוד המלך עליו השלום.'

כשהתעורר רביה"ק התעודד לשמע ההבטחה הכמעט-מפורשת של סבו, פנה לבתו אדל והחל מספר לה:

'בהיותי באוסטראה גונב לאזני כי ישנו פנקס ישן בגנזי הקהילה ובו נרשמו סיפורים ומאורעות מיוחדים מחיי המהרש"א, רבה של אוסטראה. הקריאה בפנקס עולה טבין ותקילין: זהוב שלם לכל עמוד! ומכיון שבכל עמוד רשום סיפור בודד הרי שבשלשת הזהובים שנתתי יכולתי לקרוא רק שלושה סיפורים.'

רביה"ק החל לספר לבתו את הסיפורים המופלאים, ותוך ימים ספורים קמה ממיטת חוליה כאחד האדם.

הסיפור הראשון הוא מפתיע ביותר וגם עלום ביותר. בעוד שהסיפור השני והשלישי, בהנחת אבן הפינה שנקנתה בעילום שם ובשקיעת הכנסייה הטמאה בהלויתו של המהרש"א ידועים בעם, הרי שהסיפור הראשון לא נשמע רבות, והוא שייספר בשורות הבאות.

...

לפני רבנות אוסטראה המעטירה היה המהרש"א רב בקהילה קטנה, והיה שקוע יומם וליל בלימוד התורה בהתמדה, לעצמו ולתלמידיו. בעיר הגדולה הסמוכה כיהן רב גדול ולמדן בפני עצמו, ששמעו המהרש"א הגיע לאזניו ומאד הפריע לו שהמהרש"א לא מגיע לבקרו ולהתייעץ עמו כמנהג שאר הרבנים בעיירות הקטנות שסביב עירו.

כבר אמרנו שהרב היה תלמיד חכם, ולכן דן את המהרש"א לכף זכות, באמרו שמשום ביטול תורה נמנע המהרש"א מלנסוע ולבקרו. אבל אם זו הסיבה, הרי יכול הרב לבוא לעירו של המהרש"א וכך יוכלו לשוחח.

בהזדמנות הקרובה נסע הרב לעיר הקטנה. העיר חרדה ורגשה עבורו, אך המהרש"א עדיין יושב בבית מדרשו הקטן והוגה בתורה.

שוב הכריע הרב את הכף לזכות, שמגודל התמדתו אינו יכול אף לומר לאכסנייתו של הרב ולבקרו. ויתר הרב על כבודו, וירד הוא לבית מדרשו הקטן של רבינו המהרש"א, ואכן נדהם מפני המאירות והזכות השקועות

התמדה מדהימה וראיית נסתרות. האוהל על קברו של המהרש"א

שאלה:

נראה לי שצריך להזהיר את הציבור שלא יגבנו ידיים בשעת "אשר יצר" וכדומה, הרי הם מדברים להשם!

לברכה ולכן מותר לעשותו באמצע הברכה, וכן נהגו לפעמים ה"חזון איש" וה"קהלות יעקב" (ארחות רבינו ח"ג עמ' קפז (במהדו"ח ח"א עמ' ג)). וכן התייר בשו"ת "רבבות אפרים" (ח"א סי' ז) (וכן משמע מדעת הרבה אחרונים שיש לברך ענ"ש **בשעת** הניגוב, הו"ד בשו"ת יב"א ח"ג סי' א אות ז).

[וכן כתב הגר"ח זוננפלד (שם סי' קנב) לעניין קיפול התפילין באמצע אמירת 'שיר של יום' וכדומה, שכיון שזה עיסוק בדבר מצוה שהיה עליו בשעת התפילה נראה שאין להקפיד].

אמנם בשו"ת "איש מצליח" (ח"א סי' א) כתב שאסור לנגב באמצע ברכה, וכן כתב הגר"י שוב בשם הגר"ש דבליצקי (בנתיבות ההלכה ח"כ עמ' 44), וכן ה"בן איש חי" (עו"ח ש"ר ויצא ב) אסר לנגב באמצע "אשר יצר". ובשו"ת רבבות אפרים (ח"ג סי' ד סק"ה) כתב שאסור לסדר את הטלית באמצע ברכת "להתעטף בציצית".

אך ראה בשו"ת יביע אומר (ח"ט סי' צה) שכתב להקשות על דברי הט"ז, וכתב שהמקילים בשאר הברכות יש להם על מה שיסמוכו (כן ביאר דברי בילקו"ר ציצית ותפילין סי' ח הע' כ).

תשובה: ספציפית בניגוב ידיים יש שהקלו, אבל נכון שצריך להזהיר את הציבור שלא לעשות דברים אחרים באמצע ברכות ותפילות.

התבאר:

מחוסר מקום נתמקד בעיקרי הדברים: נפסק בהלכה ב'שולחן ערוך' (הלכות ברכת המזון סי' קצא סי"ג, וכע"ז בס' קפ"ג סי"ב): "אסור לעשות מלאכה בעודו מברך".

הט"ז (סי' קצא סק"א) מוכיח ממקור הדין שדין זה נאמר לא רק על ברכת המזון אלא גם על כל הברכות והתפילות, וה"מגן אברהם" (שם סק"ב) מוסיף שאפילו דבר קל שאינו מפרע לכוונה אסור לעשות.

וכן נפסק בכל הפוסקים וב'משנה ברורה' (שם סק"ה). וחומרת הדבר מבוארת בט"ז (שם, והביאווה הפוסקים), שעל זה נאמר כמה פעמים בתוכחה בפרשת בחוקותי "ואם תלכו עמי קרי...", מלשון עראי ומקרה, רח"ל.

ולגבי ניגוב ידיים: הגר"ח זוננפלד (שלמת חיים או"ח סי' טו וסי' קנז) כתב לגבי ניגוב ידיים באמצע ברכת "אשר יצר" וברכת "על נטילת ידיים" שזהו דבר השייך

ניצוץ לשבת

מחוק גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

שלושה ניסים

הוא שאל מדוע איני מכסה את החובות. ענית לו שהרב שטיינמן זצ"ל אמר לי שאני אשב ואלמד והחובות יתכסו מאליהם. ראש השיבה אישר את הדברים, ומיד המג"ש התקשר לעו"ד ואמר לו: 'לדעתי אתה יכול לבטל לו את צו העיכוב, הכל יהיה בסדר'. אחרי פחות משעה הצו בוטל...

"והנה נפתרו שתי בעיות, אחת של העיכוב ואחת של הישיבה, כעת נותרה לי מניעת הממון. אני כבר הבנתי שעלי לפנות רק לבורא, שמנהל את הדברים בצורה הטובה ביותר. יצאתי לעשות התבודדות, ולאחר זמן קיבלתי טלפון מיהודי שבמקרה הכיר אותי וידע כי במקצוע הנני עורך דין. הוא סיפר לי על

עסקה שהוא חייב לסגור והוא צריך עורך דין שיחתום על הטפסים, והשכר - אחוז מן העסקה. אחרי כמה שעות נגשתי עם הכסף לחברת הנסיעות, והוא הספיק לי בדיוק לטיסה, אוכל ולנינה.

"מגיעים לאומן ומבינים מדוע המניעות גדולות כל כך. אי אפשר להסביר למי שלא היה, אלא אם כן יכלו לשוחח ישירות עם הנשמה שלי, אולי היא תסביר את הדברים..."

(ר' ישראל יעידו, גליון 'ניצוץ' אלוול תשע"ח)

אספר לך איך נסעתי לאומן. היו שלוש בעיות: (א) אני לומד בישיבה ליטאית וזה גובל באיסור... (ב) אני בחובות של סכומי ענק ואין לי שקל לכרטיס. ג. בגלל שאני בחובות אני מוגבל בעיכוב יציאה כך שאין סיכוי שאני יוצא מהארץ".

"נסעתי לצפון, אל עורך הדין שהטיל עלי את עיכוב היציאה, ובפי בקשה "פשוטה": שיבטל לי את צו העיכוב. הסיכוי שיעשה זאת שאף לאפס, ואכן הוא החל לצעוק עלי ולנזוף בי, אך לפני שיצאתי מחדרו אמר לי שאם הרב ממנו הוא שומע בכל בוקר את שיעור הדין היומי ברדיו יגיד לו לבטל את צו העיכוב הוא יתן לי לנסוע לאומן. כששמעתי את שמו של הרב הבנתי שאפסו סיכויי.

"המשכתי בהשתדלותי המזוהר, ופניתי לראש הישיבה הליטאי שלי וסיפרתי לו על רצוני לנסוע לאומן ושרק אם אותו רב יבקש מעורך הדין הוא יבטל את צו העיכוב. ראש הישיבה משום מה לא התנגד. "ניגשנו יחדיו לאותו רב וסיפרנו את הסיפור, ואז

בקשה "פשוטה": להסיר את צו איסור היציאה...

פתגם השבוע

המתן בסבלנות. במשך הזמן ילדך יתפלל את כל התפילה, מתוך שמחה

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

הצלחת ולרפאות הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

מל משה בן בת שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

הגליון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת אוקן

ההצלחת משפחת שרון

ההצלחת משפחת שילר

נסיון נ"ח

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירה יהודית

יצוב נרפי | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odel@gmail.com | 054.844.1858

מנצלים את אומן בין הסגרים

נטיעה לטבת חנוכה. עמדות בדיקות הקורונה

ב הגיע חודש כסליו, ולקראת ימי החנוכה בהם מידי שנה רבים מחסידי ברסלב טסים לציון רבינו הקדוש באומן בכדי לזכות להיות בשבת חנוכה בציון רבינו הקדוש, בשנה זו מתכוננים עוד אלפים רבים לזכות לנסוע בשבת חנוכה לאומן בכדי להשלים את מה שלצערנו הרב נבצר מאתנו בימים הקדושים של ימי ראש השנה, כשהקביוץ הענק והגדול לא התקיים כבכל שנה.

בינתיים הגבולות פתוחים

למעשה עידן הנגיף עדיין לא חלף על פנינו, ובעוד בארץ נמצאים במצב של רגיעה בין הגל השני לגל השלישי שבעזרת השם לא יגיע כלל, באוקראינה נמצאים כעת בעיצומו של גל שני וקשה, כשבעקבות זאת אוקראינה נכנסת שוב לסגר פנימי שיתקיים עד ל"ד כסליו. הסגר הוא פנימי בלבד כך שגבולות המדינה נותרים פתוחים לתיירים.

על הטסים לדעת כי על פי החלטת ממשלת אוקראינה, בימי שבת וראשון יוטל סגר מחמיר בכל רחבי המדינה במטרה להילחם בתחלואה הקשה המתפשטת ברחבי אוקראינה. ההנחיות המחמירות אוסרת פתיחת מפעלים ומוסדות שאינם חיוניים, וקיים איסור על קיום אירועים ציבוריים. רק מכולות, תחנות דלק ותחנות חיוניות כגון בתי מרקחת יישארו פתוחים לציבור. הגבלות הסגר אינם חלים על גבולות המדינה והמרחב האווירי, שיישארו פתוחים להמראות ונחיתות, עם זאת, ממשלת אוקראינה יכולה להחליט על סגירת הגבולות בכל רגע בהתאם למצב.

אין חובת בידוד באוקרינה

למרות התחלואה באוקראינה, בעקבות הידידה בתחלואה בארץ ישראל אוקראינה מחשיבה את ישראל כמדינה ירוקה מה שאומר שאין חובה להציג בדיקת קורונה בכניסה לאוקראינה ואין חובת בידוד לישראלים הנוחתים באוקראינה.

לגבי הבידוד בעת החזרה לארץ: ביום ראשון כ"ח חשוון הוקמה לטובת היוצאים והנכנסים לארץ מעבדת בדיקות קורונה בנתב"ג שנפתחה לשרות היוצאים והחוזרים לאומן/לחול"ל, כושעל פי הודעת נתב"ג הבדיקות ייערכו ב"דרייב אין" מיוחד בטרמינל 3. עלות הבדיקה תעמוד על 44.9 שקלים ובשל מיעוט הטיסות התוצאות צפויות להתקבל בטווח זמן של 6-8 שעות בלבד. בחזרה מאומן לישראל חל חובת בידוד של 12 יום.

נזכיר עוד כי בעקבות שיפוצים נרחבים בטרמינל 3 בנתב"ג מקום הבידוק והרישום לטיסה משתנה בחודשים הקרובים, בהודעת שדה התעופה פרסמו

את השנויים הבאים: "החל מיום ראשון (כ"ח חשוון) כל תהליך הרישום לטיסה (צ'ק אין) והבידוק הביטחוני בטיסות הבינלאומית עובר לטרמינל 1 למעט טיסות אל על. בזמן העתקת הפעילות תבוצע במערכות המיין אשר בטרמינל 3 עבודת אחזקה שתכננה מראש. העבודות תמשכנה כחודשיים. הנוסעים בטיסות הבינלאומיות יבצעו את תהליך הצ'ק אין והבידוק הביטחוני מטרמינל 1, ולאחר תהליך הבידוק יועברו הנוסעים לדייטי פריי שבטרמינל 3 להמתנה לטיסתם. החניון הצמוד לטרמינל 1 פתוח לציבור הטסים".

כמו כן, בשל הקביוץ הק' המורחב שעומד להתקיים בשבת חנוכה סמוך לציון רבי נחמן מברסלב זיע"א באומן, איחוד ברסלב אומן מפרסם את זמני סגירת עזרת הנשים בציון רבינו הקדוש בימי חנוכה תשפ"א. זמני סגירת הציון משוערים ויתכנו שינויים בשעות בהתאם לאילוצים ושיקולים מקצועיים. החל מיום חמישי כ"ד כסלו תשפ"א (10/12/2020) בשעה 07:00 בבוקר, ועד ליום ראשון כ"ז כסלו פ"א (13/12/2020) 20:00 ערב, עזרת הנשים בציון תפורק והציון כולו יכל אך ורק גברים.

מתכוננים לקיבוץ חנוכה

כמו כל יושבי תבל, כלל חסידי ברסלב ממשכים להתפלל כי הנגע יחלוף מעלינו, ושחלילה לא ישובו אותם המניעות הקשות שסגרו את הדרך לאומן בימי ראש השנה תשפ"א, כשאזי לדעת מה יתרחש בשבועות הקרובים עד לימי חנוכה, ולכן עלינו להמשיך להתפלל ולצפות לרחמי שמים, ובעיקר לא להפסיק לבקש שנזכה בראש השנה הבא, תשפ"ב, להשתתף כולנו בקיבוץ הקדוש, ללא שום מניעות או עיכובים, מתוך שמחה ואחדות גדולה.